

[O. Andersen.]

gældende Fag, og for det tredje, hvor stor den udbetalte Løn vilde blive, fordelt paa alle Fagets Udøvere. Af de Resultater, man er kommet til, vil man se, at den saa udraabte „monopoliserede“ Stilling, som andre Samfundsklasser er saa tilbøjelige til at kalde Stillingen som Medlem af en Fagforening, er alt andet end god, alt andet end gunstig for langt den overvejende Part af de Arbejdere, der gennem deres Fagforening er tilknyttet til en Arbejdsløsheds-kasse. For at illustrere dette skal jeg fremdrage nogle Tal, dels fra Finansaaret 1927—28, dels fra Finansaaret 1929—30, det vil altsaa sige henholdsvis det Aar, i hvilket Nedskæringen overfor Arbejdsløsheds-kasserne fandt Sted, og det Aar, der, trods stor Arbejdsløshed, dog var et udpræget Konjunkturaar for Arbejderne.

I 1927—28 var der 2 Fag med i alt 11 800 Medlemmer, der kun havde faaet udbetalt saa stor en Arbejds løn, at den, fordelt paa alle Fagets Udøvere, vilde have ligget under 1 500 Kr. for et helt Aar. Nu skylder jeg Sandheden at gøre opmærksom paa, at de to Fag, her er Tale om, er Hus-assistenternes og Landarbejdernes. Da Hus-assistenternes Arbejdsløsheds-kasse imidlertid kun tæller 149 Medlemmer, er det praktisk talt kun eet Fag, det her drejer sig om, nemlig Landarbejderne, og de havde altsaa i det paagældende Aar faaet udbetalt en saa stor Lønmasse, at den, fordelt mellem samtlige Medlemmer, vilde have andraget 1 338 Kr. for hvert Medlem. Der var 10 Fag med tilsammen ca. 45 000 Medlemmer, der efter samme Fordeling vilde have faaet fra 1 500 til 2 000 Kr.; der var 26 Fag med 143 100 Medlemmer, der vilde have faaet fra 2 000 op til 2 500 Kr., 20 Fag med 57 900 Medlemmer, der vilde have faaet fra 2 500 Kr. til 3 000 Kr., 5 Fag med 8 400 Medlemmer, der vilde have faaet fra 3 000 til 3 500 Kr., 3 Fag med tilsammen 2 200 Medlemmer, der vilde have faaet fra 3 500 til 4 000 Kr., 3 Fag med tilsammen 3 200 Medlemmer, der vilde have faaet over 4 000 Kr. Vi kan her ganske se bort fra de Indtægter, der ligger over 4 000 Kr., fordi de Arbejdsløsheds-kasser, der her er Tale om, er Arbejdsløsheds-kasser for Farmaceuter, danske Teknikere og Arbejdsledere, altsaa tre Fag, som man almindeligvis ikke regner med, naar man taler om Arbejderlønninger. Men for alle de andre Fag laa det saaledes, at der var 38 Fag med ca. 200 000 Medlemmer, hvis Indtægt, dersom den Arbejdsindtægt, som var udbetalt indenfor de paagældende Fag, var blevet fordelt ligeligt blandt disse 200 000

Medlemmer, vilde have ligget under 2 500 Kr., og kun 8 Fag med tilsammen ca. 10 600 Medlemmer vilde have været oppe paa 3 000 Kr. og derover i Gennemsnit. Det vil altsaa sige, at knap 4 pCt. af samtlige Arbejdere, der i 1927—28 var tilknyttet en Arbejdsløsheds-kasse, var beskæftiget i Fag, hvor der var indtjent en saa stor Lønmasse, at der til hver enkelt af disse Fags Udøvere vilde kunne være udbetalt en Indtægt paa, skal vi sige nogle og tredive Hundrede Kroner, medens, som sagt, Indtægten for 200 000 laa under 2 500 Kr. Og gaar vi over til det gode Arbejdsaar 1929—30, saa er Indtægterne her selvfølgelig noget bedre, men selv i dette Aar var der 177 000 Arbejdere, der var beskæftiget i saadanne Fag, hvor Gennemsnitsindtægten laa under 2 500 Kr.

Af Statistikken kan man ikke se den enkelte Arbejders virkelige Indtægt, men paa Grundlag af de Oplysninger, som disse Tal giver, kan der ingen Tvivl være om, at selv i Konjunkturaaret 1929—30 var der 100 000 Arbejdere, ja maaske, derover, der har ligget med en Indtægt paa omkring 1 500 Kr. eller derunder. Naar man nu erindrer sig, at uhyre mange af disse Arbejdere er gifte, oven i Købet bosiddende her i Byen eller i en af de større Købstæder, hvor en blot nogenlunde antagelig Lejlighed koster 400—600 op til 800 Kr., og hvor hver enkelt Ting, der skal bruges i den lille Husholdning, maa hentes hos den handlende og til Priser, der, paa Grund af de smaa Indkøb, den paagældende kan gøre, altid betyder den paagældende Vares Toppris — naar man er klar over alt dette, saa forekommer det ogsaa mig, at man kan være klar over, at Lønningerne her absolut ikke er for store.

Kort sagt, alle disse Tal, først Produktionens Stigning, Arbejderantallets Stigning, Arbejdsløshedens Stigning og Gennemsnitslønningen til Arbejderne, viser os de Vilkaar, hvorunder Arbejderen almindeligvis maa friste Tilværelsen, og hvorledes Perspektivet tegner sig for ham i den kommende Tid, og mon ikke dette ogsaa kunde lukke Øjnene op paa adskillige hittidige Fagforeningsmodstandere for, at det ikke bliver gennem en yderligere Nedskæring af Lønningerne, man naar bedre Tider for det danske Samfund? Mon ikke det kan gaa op for en Del Mennesker herhjemme, at det ikke er paa Arbejderne, det danske Samfund øder sit Guld.

At Arbejds lønningerne ikke kan have forhindret Formueopsparingen, behøver jeg ikke at føre noget Bevis for, men ikke desto mindre skal jeg ogsaa komme lidt ind paa dette Forhold.